

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

VABILO

VI. REDNI VELIKI SKUPŠČINI
družbe sv. Cirila in Metoda
v Kamniku
četrtek 23. julija 1891. leta.

Vspored:

- I. Slovesna sveta maša v dekanjsko-župni cerkvi na Šutini ob 10. uri dopoldne.
- II. Zborovanje v mestni dvorani ob 11. uri.
 1. Prvemestnikov nagovor.
 2. Tajnikovo poročilo.
 3. Blagajnikovo poročilo.
 4. Nadzorništva poročilo.
 5. Volitev *) jedne tretjine odbornikov.

Po pravih izstopijo naslednji udje družbinega vodstva: 1. Matej Močnik, 2. Ivan Mur-nik, 3. dr. Josip Vošnjak, 4. Andrej Zamejic.

6. Volitev *) nadzorništva (5 članov).

7. Volitev *) razsodništva (5 članov).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.
V Ljubljani, dne 8. julija 1891.

Prvemestnik:

Tomo Zupan.

Podpredsednik:

Luka Svetec.

*) Iz §. 16. glavnih pravil: Vsako leto izstopi jedna tretjina. Nadzorniki in razsodniki pa se volijo vsako leto iz novih.

Iz §. 14.: Velike skupščine se udeležujejo s posveto-valno in glasovalno pravico: . . . b) pokrovitelji; c) udje družbinega vodstva; d) udje družbinega nadzorništva in razsodništva; in e) podružnični zastopniki.

Število podružničnih zastopnikov se ustanavlja tako, da je na vsaki 50 družbenikov jeden zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj po jednega imeti.

Iz §. 15.: Podružničnim zastopnikom je dovoljeno, pooblastiti namesto sebe kogarkoli izmed družbenikov.

Borba Šentjakobske občine v Rožni dolini za slovensko ljudsko šolo.

(Po ulogah krajnega šolskega sveta, občinskega načelnštva in odlokih šolskih oblastev.)

(Dalje.)

Dovolil se je samo za one šole, za katere so občine zahtevale izključno slovenski učni jezik, poleg

Slovensko-nemškega Abecednika še Slo-vensko-nemško berilo, katera knjiga pa se je v kratkem zopet eskamotovala iz šol. V normalnem učnem načrtu za ljudske šole, ki ga je dež. šolski svet izdal z ukazom dne 2. avgusta 1875, št. 1249, na utrakvističnih šolah koroških slovenščina ni bila omenjena niti kot učni predmet. *) Prvo šolsko leto pokazal se je učencem slovenski alfabet, pozneje pa neso videli nobene slovenske črke več. Umevno je, da slovenski neso niti brati znali. Gospodje kateheti imeli so trdo delo s poučevanjem veronauka in še le na ponovljene pritožbe **) naročilo se je pred par leti učiteljem na nekaterih šolah, da se učenci pred vsako veronauku določeno uro iz katekizma brati vadijo.

Narod ne more biti zadovoljen s šolami, za katere mu je doprinašati velikih žrtev, ki pa za otroke nemajo nobene koristi. To nezadovoljstvo izrekal je v mnogobrojnih protestih in peticijah na deželni in državni zbor, v pritožbah na deželni šolski svet itd. ***) Vse uloge so se odklonile in čuditi se ni, da je večina občin v borbi za svojo pravico opešala, zlasti ako se pomisli, s kakimi sredstvi se je proti njim postopalo. Mej malobrojne občine, ki vstrajajo v borbi za slovensko ljudsko šolo, spada Št. Jakob v Rožni dolini. V naslednjih vrstah bode se ta borba opisala po ulogah deželnega šolskega sveta, občinskega zastopa in po uradnih odredbah šolskih oblastev. Iz popisa tega posebnega slučaja bode p. n. čitatelji dobili pojem o splošnem položaji koroških Slovencev.

Z ukazom dež. šolskega sveta z dne 7. februarja 1872, št. 2362, odredilo se je za šolo v Št. Jakobu, kakor tudi za vse šole, kjer so iste razmere in potrebe, da se ima pričetni pouk vršiti v slovenščini, a s poukom nemščine pričetni je naj-pozneje v drugem šolskem letu in da bodi nemščina učni jezik še le tedaj, ko se sme misliti, da

*) Še le s sklepom c. kr. dež. šolskega sveta z dne 15. februarja 1891, št. 1623, uvela se je slovenščina kot neobligaten učni predmet.

**) Že dne 11. marca 1878 je 97 katehetov v tem oziru napravilo ulogo na kn. šk. ordinarijat.

***) V kratkem se bode izdal statističen seznam vseh teh pritožb in peticij; tu bodi le omenjeno, da se je 1886. leta državnemu zboru poslalo 104 peticije, katere je podpisalo 1700 posestnikov iz 43 župnij, 21 občinskih zastopov in 32 krajnih šolskih svetov.

stali so svečniki z gorečimi svečami, katere so ver-niki prižgali za duše v vicah.

Na levo od altarja na steberci gromadile so se še vedno obljudljene voščene podobice, katere je cerkvenik zdaj pa zdaj pobiral. Bile so otle, voščene podobe svetnikov, otroci, noge, domače živali — vsakdo je namveč obljubil podobo svoje prošnje ali nadeje.

Mej klečečimi postavami, ki so se po kolenih pomikali k altarju in okrog njega h kraju, kamor so se pokladale obljudljene stvari, videti je tudi Čerešničko.

Kmalu bi je človek niti ne poznal. Sbujsala je nekamo in tako lepa ni več videti, kakor je bila, ko ni bila omožena; slovaškim kmeticam krasota hitro oveneva. Poleg tega viditi je Julka vsa potrta od žalosti. Skromne, rosne njene oči dvignene so otožno k podobi Bogorodice na altarji in postava njena sklonjena je od bolesti. Mlada žena plazi se po kolenih najposlednejša k stebercu stiskaje v sklenjenih rokah kip svete Marije Magdalene.

Ne moli s starčkom — ne briga se za druge. Pod tesno stisnjenimi ustnami šepeta njena duša nastopno molitev:

jo otroci dovolj umejo. *) Dalje se je reklo, da ko bi šolska občina izrekla željo za določitev tedenskih ur za pouk v slovenščini, treba v tem oziru pred-ložiti utemeljen predlog.

V svojem poročilu z dne 28. junija 1878 za-hteval je krajni šolski svet Šentjakobski, da se slo-venski učni jezik uvede v vse razrede; nemščina bodi le učni predmet v vrhovnih treh razredih. Ta zahteva se je odklonila z ukazom okrajnega šolskega sveta z dne 15. avgusta 1878; št. 827: „Na ljudski šoli Šentjakobski je začetkoma poučevati v sloven-skem jeziku; s poučevanjem nemščine pričetni je naj-pozneje v drugem letu, poučevanje naj se pridno nadaljuje in nemščina nastopi kot učni jezik, kadar se domneva, da jo otroci dovolj umejo. Ko bi ta-mošnja šolska občina želela, da se pouku sloven-ščine določi gotovo število ur na teden, predložiti je o tem utemeljen predlog.“

*) V drugem razredu bile so pa predpisane le nem-ške knjige, poučevali so pa večinoma le učitelji, ki slo-venščine neso bili zmožni. (Dalje prih.)

Vsesokolska slavnost v Pragi.

VI.

Četrty dan ni imel več oficijelnega programa, kakor sem že omenil, a za večer bil je napovedan shod Sokolov na vrtu pivarne „u Fleku“, ki je dobro poznata kot zbirališče najodločnejih elementov Praškega češkega prebivalstva, tako zvanega „Fie-kovskega naroda“. Do tja mogel je vsakdo razpo-lagati s časom, kakor mu je bilo drago. Večina po-rabila je prvi prosti dan, da si natančneje ogleda zares krasno razstavo, nego je bilo to mogoče v slavnostnih dneh, ko smo pač le prav površno mogli pregledati toliko in toliko tukaj izloženih del češkega uma in češke žilavosti. Ker mi bode o razstavi sami itak še govoriti v posebnih člankih, kakor to velikansko delo tudi popolnoma zasluži, morem za danes preko razstave prestopiti na dnevni red.

Deputacija štirih slovenskih Sokolov podala se je najprve v deželni muzej, da tam pozdravi vrlega prijatelja Slovencev g. Lega, ki je lju-beznivo vsprejel slovenske brate. V imenu Sloven-venec pozdravil je Josip Nollu iskrenega prija-telja Slovencev s toplimi besedami in g. Lego od-govoril nam je v lepi slovenščini in se zahvalil na

„Oh, Marija, usmili se grešnice — sveta Mag-dalena prosi za me! Izprosi mi, Roditeljica božja, pri svojem sinu odpuščenja mojega težkega greha, onih poljubov, katere sem dovolila Pali! Premislila nisem tega, Mati božja, — niti slutila nisem, da je to smrten greh! Vse leto sem za to trpela, ke-sala, postila se — in molila rožni venec tebi in sveti Mariji Magdaleni. Od žalosti in sramožljivosti nisem bila niti pri spovedi — a danes izpovedam se za to — oh, Marija, odpusti mi! In njemu — Pali tudi odpusti; ne kazni ga, temveč daj mu zdravja, sreče in božjega blagoslova — —“

Umolknila je Julka, kakor bi čakala odgovora.

In v tem hipu, verujte me, bilo je videti ka-kor čudež — vzvišeni, krasni obraz Bogorodnice nasmehljal se je tako usmiljeno in ljubeznivo, kakor se mati smehlja detetu, ljubljencu, kadar prosi za malenkostno krivdo odpuščenja.

Julka bila je ozdravljena; sladek mir naselil se ji je v srci in glavi. Postavila je na stebere voščeni kip in pokleknila v kot in podprši si na skleneni roki čelo, pomolila tiho za moža, za rodi-telja in za svojo rodbinsko srečo.

LISTEK.

Cerešničn obžalovani greh.

(Obrazek s Slovaškega. Češki spisala Gabrijela Preissova, prel. F. G. P.)

(Konec.)

Možje in mladenči gredo vso pot z odkrito glavo — ako že žgè solnce ali gre dež. Ženske hodijo vse boste in vsaka nese velik zveženj s prazniško obleko in živežem na hrbtu. Tako molijo in pojejo po poti; vsakdo pa najbolj misli na svojo prošnjo do Marije, katero bode ondu v cerkvi za sebe ali za onega, ki ga je za to prosil, pobožno molil.

Pri veliki maši, proti poludne, bila je cerkev natlačena; juchdolska procesija že do altarja ni mogla. Do dvanajste ure trajalo je opravilo, potem začeli so se ljudje razhajati. Naposled ostalo je le malo ljudstva. Neki starček govoril je pred altarjem z gorečim glasom molitvice za dež in nekoliko pri-sotnikov molilo je za njim. Na straneh v cerkvi

posetu, ter nam razkazal vse bogate zbirke češkega muzeja. G. Lego je duša slovensko-češkega prijateljstva in si prizadeva to živo vzdržati tudi na praktičnem polju, kajti on govori prav lepo in pravilno slovensčino in je že mnogo čeških domoljubov pripravil do tega, da se uče našega jezika, kakor se uče drugih slovanskih.

Potem podala se je ista deputacija k starosti češke sokolske obci dr. Podlipnemu, da se zahvali za prijazni vsprejem slovenskih Sokolov. Gosp. dr. Podlipny in gospa soproga njegova sprejela sta prav gostoljubno deputacijo, katera pa se je morala kmalu posloviti, da je mogla pozdraviti še župana Praškega, gosp. Šolca, in župana Vinohradskega, gosp. Friedlaenderja, ter se jima zahvaliti za upravo sijajni vsprejem, katerega sta priredila zastop Praškega mesta v velikih mestnih dvoranah in zastop Vinohradske občine v dvoranah mestne hiše na Vinohradih vnanjim gostom. V imenu slovenskih Sokolov pozdravil je pred odhodom Josip Nollu oba župana ter prosil, da zahvalo Slovencev blagovolita sporočiti i ostalim gg. članom mestnega zastopa Praškega in občine Vinohradske. S prav prijaznimi besedami odgovorila sta župana g. Šolc in g. Friedlaender, izrekujoča, kako je razveselil vsacega češkega domoljuba prihod slovenskih bratov, katere se nadejajo še večkrat videti v zlati Pragi. Istotako pozdravila je deputacija še starosto Sokola Praškega, g. Višeka, ter mu se zahvalila jednako, kakor starosti Podlipnemu. Gospema soprogram staroste Podlipnega in staroste Višeka izrekla je deputacija še posebno zahvalo, ter prosila obe odlični dami, da blagovolita to zahvalo prijaviti tudi ostalim damam, ki so odlikovale Sokole slovenske. Potem razšla se je deputacija, ko je dovršila svojo nalogo.

Na večer bil je že omenjeni shod „u Fleku“. Zdelo se nam je, ko da smo na vrtu naše Ljubljanske čitalnice, tako nekako domači smo se čutili v primerno tesnejih prostorih, ako jih primerjam z velikanskimi vrtnimi prostori Žofinskega otoka. Vrt bil je ves okrašen z lampijoni in pri posebni mizi bila je deputacija francoskih gimnazistov. Kmalu razvila se je živahna zabava. Pevski zbor prepeval je vsakovrstne slovanske pesmi in cela vrsta krepkih govorov spravila je kmalu zbrano občinstvo na vrhunec naudušenja. V imenu „flekovega naroda“ pozdravil je g. Biali francoske goste, na kar je odgovoril g. Sansboeuf, katerega odgovor je bil vsprejet z burnimi klici „Vive la France“. Ko je potem g. Biali posebno toplo pozdravil tudi Jugoslovane, Sokole slovenske in hrvatske, odgovoril mu je v slovenskem govoru Jos. Nollu, rekoč, da Čeh in Slovenec sta si brata, ki si hočeta podati roko prijateljsko, akopram je mej njima se zgradila nemška stena, ki ju loči. A slovansko srce prebije tudi tako steno, zatorej naj živi prijateljstvo slovensko-češko. — Prav izborno je potem govoril še jeden Poljak, poudarjajoč veliko silo slovanstva, ako je složno, in idejo pobratimstva, iz katerega bodo napočili lepši dnevi slovanstvu. Njegov, kakor tudi prednikov njegovih govori bili so vsi z naudušenjem vsprejeti.

Poseben utis naredile so na nas navzočne Slovence prisotne češke domoljubkinje. Videti toliko narodnega naudušenja v krasnem spolu, čuti iz lepih

Potem odšla je pokrepčana v kapelo, kjer je čakalo nekoliko osov spovednika. Ko je prišel, bila je Julka slučajno hitro na vrsti. Z bijočim srcem povedala je svečeniku svoj težki greh in naslikala mu hitro, koliko se je kesala zanj.

Dobrohotni obraz svečenika nasmehljaj se je uljudno, zopet podobno materi, ki odpušča malo krivdo detetu. Potem zamislil se je in ji dal pokoro: „Za tri grešne poljube pomolite vroče tri očenaše k sveti Mariji Magdaleni —“

Kmalu potem dobili so pri Čerešnovih majhno dekletce. Očesci imelo je tako veseli, kakor Šimon, kajti majka ni pogledala nikedar tako živo v svet.

Ko je bilo obiteljsko posvetovanje, kako ime naj mu dadé pri krstu, odločila je majka:

„Naj bo Marija Magdalena — to svetnico imam jako rada,“ rekla je in obraz zardel ji je zbok poslednjega tesnega spomina na smoter šastinske božje poti.

Od te dobe spominjale se je že z mirno vestjo svojeg obžalovanega greha, Polovih poljubcev v žitnem polju — za katere je pretrpela, na mojo vero, dosti!

ust izključno le jezik češki, nauduševalo nas je z jedne strani, z druge pa nam vzbujalo bridki spomin, kako drugače je to pri nas, kako malo res narodno odgojenega ženstva je pri nas. To je neizmerno hvaležno polje za naše narodno delovanje, katero ne smemo nadalje zanemarjati.

Še le pozno v noč ločila se je družba in s tem večernim shodom bil je končan štiridnevni slavnostni cikel. Večina udeležnikov odpeljala se je kmalu, vendar pa je bilo še tudi pozneje dni po ulicah Praških videti neobičajno živahno gibanje in le počasi odvedli so nebrojni vlaki tisoče in tisoče prazničnih gostov.

Izmej Slovencev odpeljali smo se poslednji v petek zvečer, ker smo si hoteli še do dobrega pogledati razstavo. Na Dunaji pa smo se ustavili, da pogledamo razstavo Holubovo v rotundi, ki je tudi delo žilave vstrajnosti Slovana, kajti dr. Holub je rodom Čeh. Čudovito je videti, koliko premore jeden sam človek in govoriti hočem tudi o tej razstavi v posebnem članku, ker je tako zanimiva, da naj bi nobeden obiskovalec Praške razstave ne izpustil ugodne prilike pogledati tudi to velezanimivo Holubovo razstavo na Dunaji.

Ko smo si ogledali razstavo v rotundi, zbralo se nas je nekaj vračujočih se Praških izletnikov in pa nekaj društvenikov akademičnega društva „Slovenije“ v gostilni pri Rainu, kjer nam je v veseljem pogovoru, mej petjem domačih slovenskih pesmij in zdravicami in govori prav prijetno minul večer v slovenski družbi na tuji zemlji. Posebno smo nazdravljali zmagovalcu, Sokolu Ljubljanskemu, našemu Benčanu, ki se je pri telovadbi v Pragi tako izborno držal in naredil čast Slovincem. Pri metanji ostal je mej 24 najmočnejšimi češkimi Sokoli zmagovalce, katerega ni nikdo mogel spraviti na tla. Jednako odlikoval se je v mnogih drugih strokah telovadbe. Ker še ni dovršena klasifikacija telovadbe zaradi velicega števila telovadcev, še ni prav gotovo, koliko in kakih daril bode dobil. Dozdaj mislim, da mu je gotovo jedno prvih daril in dve častni diplomii. Radostno iznenadil nas je mej pevci s krasnim svojim petjem naš rojak gosp. Trtnik, ki na Dunaji nadaljuje svoje pevsko naobraževanje z najboljšim uspehom, tako da je bil pri zadnjih izpitih mej 18 gojenci v šoli slavnega učitelja Mancio-ta odlikovan kot prvi. Njegov glas imponiral je navzočim Nemcem tako, da je jeden njih zaklical, ko so aplavdirali našim pevcem: „Prosit dem mit der wunderbaren Stimme“. Ker je bil baš predvečer praznika naših slovanskih blagovestnikov, spominjalo se je malo društvo tudi njih in nabrala se je lepa vsotica za družbo sv. Cirila in Metoda.

Tako smo dostojno sklenili potovanje svoje v zlato Prago k slavnosti, katera ostane nepozabna vsacemu, ki se je mogel udeležiti je. Za nami pa bodo potovali še drugi rojaki slovenski v zlato slovansko Prago in gotovo se bodo vračali nazaj z istimi lepimi utisi, kakor smo se vrnili prvi izletnikina prekrasno češko razstavo, ki sijajno svetu priča, kaj premore Slovan. Ahasver II.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. julija.

Is državnega zbora.

Seje državnega zbora postajajo vedno dalje. V deveturni zadnji seji ni se še mogel dokončati etat finančnega ministerstva. Po končanem etatu finančnega ministerstva pride na vrsto Lloydova pogodba. Kakor se poroča iz parlamentarnih krogov, bode skušala poslaniška zbornica končati svoje delovanje do 15. t. m. Če bode treba, bodo tudi večerne seje, akopram so že dnevne seje precej dolge in se kaže že neka utrujenost mej poslanci, kar je naravno, ker je skoro vsak dan seja, odkar se je pričela budgetna debata. V delegacije izvolil je poljski klub tudi jednega člana rusinskega kluba kanonika Mandyczevskega, kar je naredilo mej Rusini dober utisek.

„Novi Staročehi.“

Pod tem naslovom prinaša Graški organ nemških nacijskega članka, v katerem si prizadeva dokazati, da se češka stranka poslancev iz kraljevine češke, ali mladočeška stranka, mora razkrojiti ter da se bode osnovala „nova staročehska“ stranka. To so pač nekako fantastične konjektore, ker je pač res, da so v mladočeški stranki, kakor v vsaki drugi, razne nuanse, da pa do zdaj mladočeška stranka postopa solidarno in se menda ne bode tako hitro razkrojila, kakor to žele nemški nasprotniki Čehov in Slovanstva sploh.

Interpelacija o zadevi Praške Sokolske slavnosti.

Na konci zadnje državnozbornske seje interpeloval je neki češki poslanec zaradi znane prepovedi, vsled katere je vlada nečeškim gostom, to je poljskim, hrvatskim, slovenskim in francoskim društvom in deputacijam ameriških in nemških Sokolov zabranila udeležitev pri slavnostnem sporodu. O tej prepovedi nam bode še prilika govoriti, ker nekako čudno ilustruje novo dobo, ki nam utegne napočiti pod pokroviteljstvom liberalne (!) nemške levice.

Vnanje države.

Rusko časopisje in trojna zveza.

Z obnovljenjem trojne zveze se še vedno peča rusko časopisje. „Novosti“ so mnenja, da se je Italiji kaj obljubilo v zboljšanje njenih financ, da se je s tem zopet pridobila za trojno zvezo. Avstrija da je baje dobila novih garancij za svojo balkansko politiko, drugače ne bi bil zagnal Bismarck v svojem organu tolicege hrupa. Kar se tiče Nemčije si je na vsak način zagotovila dobro pripomoč, drugače bi se ne bil cesar Viljem tako veselil ponovljenja trojne zveze. Konečno bodo oboroževanja velesil prišla tako daleč, da nobena ne bode imela kaj izgubiti, potem pa bode vojna neizogibna. „Svet“ meni, da za Nemčijo in Avstrijo ni čuda, da sta se potrudili za obnovljenje zveze iz lahko umljivih vzrokov.

Lakota v Rusiji.

V mnogih krajih Rusije je veliko pomanjkanje žita in se je bati, da nastane lakota. Bodoča žetev ne kaže posebno dobro in brezvestni špekulanti pokupujejo glede na to vse žito kar ga dobe. Iz mnogih krajev se poroča, da ljudstvo strada. Nekateri listi zahtevajo, naj se prepove izvažanje žita. Rusko žito, ki se je poslalo v Kraljevec, morala se je odkupiti in peljati nazaj na Rusko. Iz Kieva se poroča, da žitne cene naraščajo od dne do dne. Telegram necega žitnega agenta v guberniji Tavriški pravi, naj se vse žito, kar ga je tam, prihrani, ker bodo cene poskočile še neizmerno. Oficijelna poročila iz Besarabije in Podolije pravijo, da bode žetev prav slaba, v nižavah ob Volgi in centralnih gubernijah pa kaže še slabeje.

Is francoske zbornice.

Zadnje dni obravnavalo se je o raznih zanimivih novih carinskih tarifih v francoski zbornici. Za doge, ki večinoma prihajajo iz Slavonije in z Ogerskega zmagala je vlada z nizkim tarifom, ker je poudarjala, kako neobhodno potrebne so hrvatske in ogerske doge francoskim sodarjem. Nasprotniki vlade pa so poudarjali, da ima Francija dovolj hrastovih gozdov, katerih les trohni. Pri vinu pa so zmagali pristaši visocih carin. Razun italijanskih vin, plačevala so dozda vnauja vina le malo carino. Zda bode veliko višja, do 7 frankov za hektoliter. Vinska trgovina francoska bode to težko občutila, ker Francoska ne pridelava vsled trtne uši več toliko vina in ga dovaža iz družih krajev, potem pa zopet drago proda po kratki manipulaciji kot pristno francosko kapljico.

Francoski delavci in narodni praznik.

Mej francoskimi delavci se kaže neko gibanje, ki namerava, da bi na dan narodnega praznika, to je 14. t. m. delali a ne praznovali kakor dozda. „Ker se nam ni dovolilo praznovati 1. maja“ — pravijo — „ne uvidimo, zakaj bi se udeleževali praznika vlade.“ Dvomljivo pa je, če bode ta agitacija imela uspeha in če se bode res večina francoskega delavstva pridružila tem idejam ter na ta način demostrovala proti vladi in proti narodnemu prazniku.

Socijalisti na Nemškem.

Novi program socijalistov, ki ima kot novo zahtevo podržavljenje nepremičnega posestva in opušča zahtevo, da se osnujejo produktivne združbe z državno pripomočjo, obravnaval se bode na strankarskem shodu v Erfurtu. Nova je tudi zahteva „proporcionalnega sistema“ po katerem bi se število socijaldemokratskih poslancev precej pomnožilo. Mnogo drugih novih zahtev stavlja še socijalisti in hote uvesti nekatere v Švici že veljavne običaje ljudskega glasovanja itd. Glede tega programa utegnejo nastati burne debate in živahen boj, ker socijalisti neso baš preveč složni mej seboj.

Dopisi.

Iz Celovške okolice 5. julija. [Izv. dop.]

Vsi zaprašeni prilezli so nekateri naši prijatelji iz kotov, kamor so se zarili pretekle dni, ko je po Celovci šušmaril nemški šulferaja. Muogo se je prej bobnalo v svet, koliko sto in sto Germanov bode prišlo k nam v Celovec, da se po zborovanju razlezejo po slovenski Koroški liki muhe in se spravijo nad Slovence. Ali vsa ta bojazen je bila brezpotrebna. Nekateri hiše zavili so v črno-rudečezolte zastave in po Novem trgu je dal take razobesiti tudi mestni magistrat. Možje so prišli semkaj, se malo ohladili, potem pa zopet odšli. Živa duša se ni brigala za nje in tudi danes se nabaja že zopet vse v starem tiru. Po Celovci strašilo je par dnij nekaj orientalskih obrazov z zakrivljenimi

nosovi in to bilo je vse, kar hoče poleg dr. Weitlofa in nekaterih tukajšnjih prenapetnežev rešiti Nemštvo slovanskega preplavljenja (?!).

Najbolj osupnilo nas je le to, da se je na stolpu mestne farne cerkve pri tej priliki razobesilo pet zastav, ki so povelilevale ta nemško-liberalni praznik, pa se ni nikdo našel, ki bi si bil upal oporekati tej proticerkveni demonstraciji; na magistratu samem nataknilo so pa hkratu kar vso zalogo zastav, 30 na številu, dočim pri slavnosti 200letnice našega polka grof Khevenhüller ni bilo ne na mestni hiši ne na stolpu farne cerkve nobene zastavice. Tak je patrijotizem naših mestnih očetov!

Tudi to nam ni ugajalo, da se je dala c. kr. vlada oficijelno zastopati pri tem nemškem rogovljenju. Pa kaj hočemo; v Celovci imamo pač mnogo takih gospodov v nasprotnem taboru, ki o takih prilikah radi na vse pozabijo, tudi na svoje dostojanstvo, ako treba, da le po Slovencih udrihati morejo. No, pa naj jim bode to veselje!

Govori, ki so se vršili pri komersu, so menda tudi tem gospodom odprli malo oči, ako so jim prišli na ušesa. Ne v jedni besedici ni se spominjalo naše vladarske hiše, pač pa se je proslavljalo kot največji mož vseh Nemcev pogoreli Bismarck, in kar se poleg tega v velikomem dubu ni moglo dognati pri shodu, izcimilo se je v toliko večji meri pri kupci vina, kjer se je napivalo največ „auf das vereinte Deutschland und das hochbegnadigte Deutschthum“ itd. — Nam te vrste gospodje že radi očitajo, da smo panslavisti, ako se le drznemo slovanski misliti; Nemci pa smejo očitati pangermaustvo mej seboj, — makari v škodo Avstrije same. O, kedaj se bodo našim gospodom na Dunaji oči odprle, da bodo tudi to nemško iredento prav spoznali.

Užalilo nas je pa največ in po pravici tudi to, da smo imeli priliko videti nemškemu šulferajnu na čast okinčani dve hiši uzornih rodoljubov slovenskih, namreč ono g. Majdiča in slovanskega mecena g. Gorupa sinov, ki imajo svoja posestva tudi tu v Celovci. Kaj hočemo k temu reči? Nič drugzega, nego to, da se je kaj takega moglo storiti le brez njihove vednosti. Prosimo pa prav ponižno, da se v prihodnje v tej zadevi kaj ukrene in hišnim oskrbnikom ukaže, da imajo o takih prilikah dekoriranje hiš opustiti. Potem se bodo vedeli ravnati in ne bodo postopali po svoji nemčurski volji zoper prepričanje svojih gospodarjev.

Unikum vsega, kar sem Vam dosedaj naštel in kar se šulferajna še posebno tiče, pa je dvojica katoliških (!?) duhovnikov iz najnovejše dobe, ki pomagata povelilevati to prostozidarsko šolsko društvo. Jeden čuje na ime Anton Krainer in je kapelan v Kočevji na Kranjskem. Ta mož se je drznil po nekem poslanci poslati šulferajnskemu zboru posebno zahvalo za plemeniti trud in kliče v svojem pismu blagoslov božji nad njegovo delovanje. Drugi pa je naš že izza zadnjih državnozbornskih volitev dobroznani liberalni kandidat župnik baron Zucco, ki se je potrudil ustanoviti podružnico nemškemu šulferajnu v Strassburgu na Koroškem. Teh dveh katoliških duhovnikov delovanje za nekatoško, liberalno in prostomavtarsko nemško društvo nas vrlo spominja na Judeža in njegove srebrnike. Tudi takih značajev nam je še manjalo! Prav radovedni smo, kaj porokó k temu gospodje na merodajnem mestu.

K—č.

S Studenca pri Sevnici 6. julija. [Izv. dop.] Pred kratkim jezil se je moj prijatelj službujoč tudi pri železnici, da so si ljudje sami krivi, ako železnica ne nastavlja po postajah slovenščine zmožnih uradnikov, ker posebno inteligentnejše naše občinstvo, vozeče se v II. razredu, navadno vozne liste v nemščini zahteva. Dobro sem si to zapomnil ter v trdnem prepričanju, da mora uradnik, službujoč pri blagajnici na Zidanem mostu, poznati tudi slovenska imena postaj, zahteval sem vozni list II. razreda do Sevnice. Blagajnik, baje neki Kaiser, pravi na to ne s posebno uljudnim glasom: „Wo ist das Sevnica? Ist das Lichtenwald?“ Odgovorim mu: „Das müssen Sie besser wissen, als ich.“ Na to on: „Lichtenwald sagt man.“ Ko ga na to zavrnem, naj ne žali na ta način potnikov in implicite tudi naše narodnosti, pravi mi: „No, wollen Sie mich vielleicht die slovenische Grammatik ausprobieren?“ Na kar mu odgovorim: „Nicht die Grammatik werde ich Sie prüfen, wol werde ich Ihnen aber verhelfen, dass Sie sich in Kürze einer

Prüfung über Ihre Pflichterfüllung und über die Artigkeit den Reisenden gegenüber werden unterziehen müssen.“ Slučaj naznanil sem takoj vodstvu južne železnice.

„Matica Slovenska“.

Ogovor, s katerim je pozdravil dne 1. julija predsednik prof. in čast. kanonik Jos. Marn XXVI. občni zbor „Matice Slovenske“.

(Konec.)

Poleg omenjenih odsekov bi bilo spregovoriti še o delovanju odseka za nabiranje in izdavanje krajepisnih imen, v katerem je delovalo poleg drugih strokovnjakov tudi več društvenih odbornikov. Njegova glavna naloga je bila v zadnji dobi, odzvat se pozivu visokega c. kr. deželnega predsedništva, da pregleda in končno potrdi imenik kranjskih mest, trgov, vasij in sel, kot podlago nazivljanju pri letošnjem ljudskem štetju. Svojo nalogo je rešil odsek v več zaporednih sejah lani junija in julija meseca ter predložil delo pravočasno visoki c. kr. deželni vladi.

Uspešnemu delovanju Kopitarjevega odseka sreča tudi v zadnjem letu še ni bila mila.

Agitacijski odsek se je o priliki večkrat razgovarjal in podajal nasvete poročevalcu, da jih po potrebi izvršuje.

„Matica“ ima svojega zastopnika tudi v glavnem odboru „Narodnega doma“, ki se je vedno in marljivo udeleževal sej ter v njih zastopal društvene koristi, dokler ga ni dohitela bolezen, vsled katere se je odpovedal odborništvu.

Tudi v zadnji dobi je bila „Matica“ od mnogobrojnih strani, bodisi od različnih društev in korporacij, bodisi tudi od posameznih oseb, poprošena za starejše založne knjige. Tem prošnjam nasproti sta odbor, oziroma predsedništvo postopala po običajnem že leta sem veljavnem načelu, da gre knjige podarjati le prosilcem, ki so društveniki, ali ki vsaj obljubijo, da pristopijo. Vsled tega je bilo več prosilcev odklonjenih, vendar še več uslišanih.

Več knjig prejela je tudi „Matica“ v dar. Dragocenejši darili te vrste, ki zaslužita, da se ju tu posebej poudarja, sta oni od ravnatelja Bradaske in pa od pokojnega kanonika in pisatelja Adolfa Vebra. Prvi je poklonil „Matici“ vse letnike „Novic“. Ker je bila matičina zbirka tega časopisa zelo pomanjkljiva in ker so popolne zbirke že zelo redke, je bilo „Matici“ s tem darilom zelo ustrezno in prav rada je ustregla darovalčevi želji, da nameni onih letnikov, katerih bi imela vsled tega darila po dvoje iztisov, po jeden iztis „Ciril-Metodovi družbi“. Vsled oporoke kanonika Vebra, ki je bil tudi matičin ustanovnik, prejelo je društvo po njenem izvrševalcu, prof. Cvj. Rubetiču v Zagrebu jeden eksemplar skupnih del pokojnikovih v 9 okusno vezanih snopičih, ki jih je bil dal natisniti samo v 20 iztisih in so stali do 4000 gld. — Za obe, kakor tudi za vsa manjša darila, se je predsedništvo o svojem času primerno zahvalilo.

„Matica“ je prejela v zadnjem času več vabil k različnim slovenskim in sicer slovanskim literarnim in zabavnim, spominskim in slučajnim slavnostim. Vsem vabilom se je, kakor je bilo ravno za društvo potrebno in primerno, odzvala. Najvažnejši izmed njih sta bili Kačičeva slavnost v Makarski in po drugih krajih Dalmacije, 25. avgusta lani, in pa slovesna otvoritev češke akademije v Pragi, 18. maja letos. Kačičeve slavitelje pozdravila je „Matica“ brzojavno, češke akademike pa pismeno, in akademija se je za prijazni pozdrav jako ljubeznivo in radostno zahvalila.

Prošnji goriškega odbora za vzdržavanje Erjavčevega spomenika in za upravljanje ustanove na korist njegovima hčerama „Matica“ ni mogla postreči z ozirom na daljno prihodnost in v daljnem mestu. Tudi bi se to ne strinjalo z društvenimi pravili. Odbor je v ta namen nasvetoval kako goriško narodno društvo.

„Matica“ je podedovala po pokojnem tovarnarju Fr. Kotniku, ki je bil tudi njen ustanovnik, 1000 gld. V znak hvaležnosti zaradi tega velikodušnega darila je sklenil odbor, da se beleži Kotnikova hiša v Vrdu, dokler ostane na njej to ime, mej društvenimi ustanovniki in da se ji pošiljajo vsako leto vezane knjige.

Kakor že leta sem poprej, preskrbela je „Matica“ tudi v zadnjem letu o vseh svetih za društvo čeških arhitektov in inženjerjev, s katerim stoji dru-

štvo v književni zvezi, venec za Resslerov grob na tukajšnjem pokopališču.

„Matica“ obžaluje v zadnji dobi izgubo odličnih svojih društvenikov, ki so po svoji slavi in veljavi, po svojem uplivu, ali pa vsled svojega marljivega truda veliko pripomogli k njenemu ugledu in razvoju. „Matica“ beleži izgubo svojega člana dr. Miklošiča, prvega veljaka na polju slavistike, † dne 7. marcija na Dunaju. Njegovega slovesnega pogreba se je udeležilo društvo po posebni deputaciji in z vencem. Da njegov spomin primerno poslavi, sklenil je odbor, da se ima v letošnjem Letopisu ponatisniti Navratilovo poročilo o pokojnika zadnjih dnevih in o njegovem pogrebu, ter da se temu poročilu doda kratek zaznamek njegovih spisov, odlikovanj, itd. v zvezi z životopisom, ki je bil objavljen za l. 1883 povodom njegove 70letnice. „Matica“ obžaluje dalje izgubo dež. glavarja dr. Josipa Poklukarja, društvenega ustanovnika, večletnega odbornika in bivšega predsednika. Njegovega velečastnega pogreba na praznik sv. Jožefa udeležilo se je veliko število odbornikov in društvenikov; „Matica“ je položila na rakev venec s trakovi. — V Ribnici umrl je dne 9. aprila ondotni mnogoletni dekan in zlatomašnik Martin Skubic, društveni ustanovnik in večletni zelo marljivi in točni poverjenik. — Preobširno bi bilo, naštevati tu imena vseh pokojnikov zadnje dobe, ki so bili na ta ali oni način v zvezi z našo „Matico“ in so si stekli za njo večjih ali manjših zaslug. Bodi jim o tej priliki blag spomin!

Domače stvari.

— (Pri dr. Bleiweisovi slavnosti) bode Ljubljanski „Sokol“ uredil sprevod od čitalnice do slavnostnega prostora ter bode skrbel, da se ohrani prostor za povabljenе goste. Ker je trg pred škofijo pretesen in se zaradi prometa ne more več ur zapreti, se ne bodo postavile tribune. Vstop na slavnostni prostor bode iz Medarskih ulic in z Valvazorjevega trga. Za častite dame bode ohranjen prostor na desni strani govorniškega odra. Vabila veljajo tudi za cele rodbine.

Odbor za dr. Bleiweisovo slavnost.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) doposlala je nje podružnica za „Kamnik in okolico“ poleg doneskov za prodane podobice in knjige — 4 gld. 62 kr., nabranih po g. Benkoviču v veseli družbi pri Kendi. To svoto prejeli smo, ponosni na vsekdar naši družbi v prosep pridno delujočo svojo hčerko.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Uradnikom pri okrajni bolniški blagajnici Ljubljanski) imenovan je gospod Branke.

— (Pevsko društvo „Slavec“) imelo je preteklo nedeljo poluletni občni zbor pri „Zvezdi“. Predsednik g. Ig. Valentinčič otvoril je zbor ob polu 3. uri popoldne ter se je v toplih besedah spominjal pokojnega deželnega glavarja kranjskega, ki je bil član „Slaveca“. Tajnik je poročal o poluletнем delovanju, ki je itak zuano, in blagajnik je konstatoval, da ima društvo gotovine gld. 332-38, ki je z večine naložena v mestni hranilnici Ljubljanski. Pri dopolnilnih volitvah bil je izvoljen za tajnika g. Jeločnik in prejšnjemu tajniku, g. Slatnerju, kakor tudi zdanjemu blagajniku izrekla se je zahvala na marljivem delovanju. Za revizorja je bil izvoljen g. Singer. „Slavec“ naredi vsled sklepa občnega zbora izlet v Radovljico dne 19. t. m., kjer priredi popoldne koncert. Nadalje se je sklenilo narediti, oziroma skrbeti za to, kako naj si društvo omisli piramido. Glede društvene oprave sklenilo se je opustiti to misel vsaj za sedaj iz raznih razlogov, ki so bili pri sklepanju merodajni. Še mnogo drugih važnih stvari ukrenil je občni zbor, te stvari tičejo se z večine notranje društvene organizacije. Društvo se namreč vedno bolj in bolj razvija in mu je vsled tega treba skrbeti za širšo podlago. Osobito danes, ko je društvo „Slavec“ jedino samostojno pevsko društvo v Ljubljani, ima najlepšo priliko, razviti svojo pevsko moč. Kakor vidimo, stori to „Slavec“ v popolni meri.

— (Lepa knjiga.) Podjetna tvrdka Giontinijeva v Ljubljani izdala je ravnokar v štirih zvezkih knjigo: „Srce“. Spisal Edmondo de Amicis. Z dovoljenjem pisateljev preložila Janja Miklavčič, učiteljica. V Ljubljani, 1891. Založil Janez Giotini. Str. 82, 68, 65 in 89. Cena vsacemu zvezku 20 kr. Gospodična prelagateljica poklonila je to knjigo g. Josipu Stritarju v znak posebne udanosti, priredila pa jo je

tako srečno, s tako skrbnim ozirom na našo mladino, da bode jako primerno berilo za naše šolske knjižnice. Mladina bode iz te knjige srkala zabavo, a tudi oduševljala se v ljubezni do Boga, domo vine, sorodnikov. Knjiga bode blažilno uplivala na nežno mladino, a tudi odrasle osebe bodo jo z veseljem čitale, ker je „Srce“ izredno odličen proizvod, knjiga, ki se ne dá tako hitro iz roke.

— („Le Moniteur universel des Modes“) izhajajoč v Parizu in Lipskem pod uredništvom gospe Matilde Clasen-Schmidt, prinaša v zadnji številki sledečo oceno knjige „Toaletta“, katero je za pouk o prikrjojevanji ženskih oblačil izdal krojaški mojster g. M. Kunc: „Ta jako praktična knjiga (g. Kunca) ne pomnožuje brez potrebe že obstoječega števila dobrih prikrjojevalnih metod. V preprosti in jako kratko vezani besedi podaje najpreciznejše eksplikacije. Če se tudi način životomertstva ne more imenovati popolnoma nov, obseza pa vendar mnogo — na videz sicer neznatnih — zboljškov, o katerih mora vsak praktik pripoznati, da so prav važni in jako umestni. Poleg tega pa moramo temu delu glede na ukusno stališče izrekati svoje popolno priznanje, in s to opazko merimo posebno na pouk o konstrukciji jaketov in paletotov, reversov, obkladov, kakor tudi krožnih plaščev in pelerin. Razume se pa ob sebi, da take knjige morejo le tedaj koristiti, če se jih temeljito proučuje v teoriji in praksi.“ Ker služi ta knjiga v podlago pouka na krojaško-obrtnem učilišču v Ljubljani, na katerem prične prvi tečaj dne 1. avgusta, sme si naše ženstvo pač čestitati, da dobi tako ceno priliko, izvežbati se po metodi, o kateri dohajajo prostovoljno tako laskave ocene.

— (Slov. bralno društvo v Kranji) imelo je 5. t. m. svoj redni občni zbor z volitvijo društvenih odbornikov. Izvoljeni so bili: gg. Alojzij Pečnik, predsednikom; Toma Pavšlar ml., podpredsednikom; Ignacij Fock, blagajnikom; Ivan Globočnik, tajnikom in odborniki gg. Ivan Krajnc, Viktor Omersa, Otmar Resch, Fran Ks. Širc in Fran Šimnic.

— (Toča.) V nedeljo popoldne pobila je toča okoli Oplotnic in Čadrama blizu Konjic. Škoda je velika.

— (S Krškega) 7. julija: V noči od 4. do 5. julija pogorelo je pohištvo Mihi Žarnu v Cerkljah pri Krškem vse poslopje h. št. 48, gospodarsko orodje, ves živež, 1 krava, 2 junca, perilo in obleka. Kako je ogenj nastal, ni znano. Mož je bil zavarovan pri Dunajski zavarovalni družbi za 600 gld., a škoda znaša baje do 2000 gld. Zopet žalosten dokaz posestnikom, kateri mislijo, če je hiša zavarovana, vse drugo ostane. Zakaj se ne zavarjajo tudi gospodarsko poslopje, krma, žito, živina, obleka, perilo in sploh kar je zgorljivega?

— (Prva dolenski posojilnica v Metliki) naznanja: da je v prvih šestih mesecih to je, od 1. januarja do 30. junija t. l., 291 strank uložilo 62.926. gld. 14 kr. in da je 237 strank vzdignilo kapita 39.307 gld. 30 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Windsor 7. julija. Mej obedom, kate-rega sta se udeležila nemški cesar in cesarica, počila je v jedilni sobi vodna cev, kar je prouzročilo nekoliko prestrašenosti. Preplavljenje dvorane preprečili so ognjegasci, ki so zaprli vodovoda glavno pipo.

Peterburg 7. julija. V Simferopolu v Tavrizi jaro žito dobro kaže. Iz Nižnega Novgoroda se javlja, da so se vsled ugodnega dežja vsa žita opomogla. V Harkovu, Pultavi in deloma v Jekaterinoslavu bode pridelek ozimnine srednji, pridelek jarine pa celo dober. Oves in ječmen izvrstno kažeta.

Kolonj 7. julija. „Kölnische Zeitung“ javlja iz Peterburga: Vsi iz Odese v Palestino odhajajoči parobrodi so polni iztiranih ruskih židov. Pri prihodu v Jafo dobé iztiranci vsa potrebna napotila. Kupnino za odkazana jim zemljišča morejo židje plačati v desetih letih. Kot vodje vsega palestinskega podjetja imenujejo se poleg Rothschilda, Bleichröderja in Hirscha še nekateri drugi bogati židje. Pariški Rothschild misli nakupiti še nekaj plodovite zemlje na Jordana vzhodnem bregu.

Napolj 7. julija. Tok lave na Vezuvu vedno močnejši. Včeraj bil v Frosolonu močen potres.

Pariz 7. julija. Meseca junija bili so dohodki indirektnih davkov za 46.900.000 frankov višji, nego po proračunu in za 4 milijone 700.000 frankov višji, nego v juniji lanskega leta.

Novi York 7. julija. V jetnišnici v Singingu usmrtili so včeraj štiri morilce električnim potom. Stroj dobro deloval, obsojenci bili takoj mrtvi. Razven sodnega osebja bili to prisotni znanstveni veščaki in priče.

Kotor 8. julija. Črnogorski knez in prestolonaslednik ukrcala sta se včeraj na vojni parobrod „Andreas Hofer“, katerega je avstro-ogerska vlada knezu dala na razpolaganje.

London 8. julija. „Times“ javljajo: Ruska vlada sklenila pospeševati barona Hirscha načrt glede izseljevanja židov v Argentinijo, Sirijo in Malo Azijo.

Windsor 8. julija. Nemški cesar poklonil angleški kraljici svojo sliko v naravni velikosti. Cesar je naslikan v uniformi angleškega admirala.

Razne vesti.

* (Potres v Bosni in Hercegovini.) Pretekle dni čutili so v noči na raznih krajih Bosne in Hercegovine precej močne potrese, katere je spremljevalo podzemsko bobnenje. Trajalo je kakih pet sekund ter šlo od jugozapada proti severovzhodu.

* (Velika defraudacija.) Bivši vodja Beneške „Banca del popolo“, Giovanni Moschini izneveril je nad pol milijon Lir. Zaprli so ga v Benetkah. Kradel je denar že od l. 1880 in zaigral velike vsote na borzi. Sumi se, da ima sokrivce.

* (Dva goreča vagona.) Na progi in Banjaluke v Sunjo vnela sta se pri vlaku dva vagona. Jednega, na katerem so bile deske, so rešili, drugi z čresljem naloženi pa je zgorel popolnoma. Potovalcev ni poškodovan nobeden. Energičnemu prizadevanju načelnika postaje je zahvaliti, da se požar ni razširil. Vlak se je mogel odpeljati dalje še le čez štiri ure.

* (Nesreča na ladiji.) Na angleški križarki „Cornelia“ razpočil se je mej streljanjem zadnji zatvorni del nekega topa in se razletel na tisoč koscev, ki so ubili dva častnika in štiri mornarje, nevarno poškodili pa dva kadeta in deset mornarjev. Do zdaj še ni dognano, vsled česa se je primerila ta eksplozija.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četr leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

7. julija.

Pri **Maltici**: Wagner, Fritsch, Malabarba z Dunaja. — Dr. Kaiserberger, Wallowich iz Grada. — Horak iz Prage. — Mali iz Ribnice. — Hinterberger iz Draždan. — Armuth z Ogerskega. — Dr. Jilek iz Pulja.

Pri **Slonu**: Kronfeld, Gauss, Tücher, Schmidt, Sommer z Dunaja. — Schlesinger iz Pečuha. — Lipuš iz Siska. — Planinc iz Sodražice. — Primbauer iz Beljaka. — Abbel, Prossnagg iz Hrastnika.

Pri **avstrijskem cesarju**: Korn z Dunaja. — Hakaj iz Godoviča. — Kappus iz Kamne gorice.

Umrli so v Ljubljani:

5. julija: Fran Peterca, delavčev sin, 17 mesecev, Kurjavas št. 16, božjast.

6. julija: Ana Gerkman, učiteljeva žena, 68 let, Poljanska cesta št. 12, marasmus senilis. — Leopoldina Tratnik, pasarjeva hči, 5 mesecev, sv. Petra cesta št. 27, božjast. Matija Weber, umirovlj. uradni sluga, 78 let, Zabajak št. 6, spridenje obistij. — Ivan Dolžan, delavčev sin, 8 mesecev, Tržaška cesta št. 26, katar v črevih. — Ivan Gorec, uradnega sluga sin, 5 minut, Križevniške ulice št. 3i asphyxie.

V „Narodni Tiskarni“

v Ljubljani

sta izšli povesti:

Med knjigami in ljudmi.

Češki spisal S. Čech,
preložil
I. Skalar.

Doktor Holman.

Božična povest.

Ruski spisal M. Boján,
preložil
I. J. Štefánov.

Cena 25 kr., — po pošti
30 kr.

Podpisanec naznanja, da oskrbuje ceneno in točno vsakovrstna

preseljevanja
s posebnimi vozovi za prevažanje pohištva
na vse strani, v mestu, v okolici in po železnici.

Henrik Geltner

lastnik vozov za prevažanje pohištva

v Kolodvorskih ulicah št. 29.

(566—1)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. julija	7. zjutraj	734.7 mm.	16.2° C	brezv.	megla	11 0mm.
	2. popol.	733.1 mm.	25.4° C	sl. jzh.	megla	
	9. zvečer	733.1 mm.	19.0° C	sl. jzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 20.2°, za 1.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 8. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.40	92.40
Srebrna renta	92.45	92.50
Zlata renta	111.20	111.20
5% marcna renta	102.65	102.75
Akcije narodne banke	1028.—	1033.—
Kreditne akcije	295.25	296.50
London	117.50	117.40
Srebro	—	—
Napol.	9.33	9.32
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.70	57.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	105	20
Ogerska papirna renta 5%	101	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zaat. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	130	157
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	—

Trgovina s specerijskim blagom

na dobrem mestu v Ljubljani, popolnoma urejena, odda se takoj.

Ponudbe vsprejema Müller-jeva anononna pisarna. (545—3)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (33—50)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Diurnist

zmožen nemškega in slovenskega jezika, z lepo, lahko čitljivo pisavo, vsprejme se takoj za neko Graško pisarnico. Nadaljni pogoji so: prosilec mora biti samostojen, hiter delavec, neomadeževane preteklosti, nezadolžen, samec in povsem zdrav. (558—2)

Prošnje, pisane slovenski in nemški, katerim so priloženi prepisi svedočb, poslati je pod znakom „150“ v Gradec, poste restante.

(6) KAROL TILL (456)

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Knjige s podobami, spisi za mladino, basni, abecedniki, igre za otroke in za društva, albumi za pismene znamke, knjige uzornice za znamenjevanje, kvačkanje in pletvanje. Uzorci za risanje, slikanje in lepopsije, uzorci za okroglo pisanje. Listi s podobami in albumi s podobami. Spominski albumi in za fotografije. Dnevniki, kartoni za modelovanje. Knjige za slikanje in uzorci za tankopije.